

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobkyně: **Z. M.**

zastoupena advokátem Mgr. Karlem Hunešem
sídlem Klicperova 1266/1, 500 03 Hradec Králové

proti

žalovanému:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti:

1. J. M.

2. M. Š.

3. Statutární město Hradec Králové

sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2025, č. j. KUKHK-UP-2025-24200-2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, odbor stavební (dále také „správní orgán I. stupně“ nebo „stavební úřad“) ze dne 2. 6. 2025 pod č. j. MMHK/250259/2025 ST1/Jí (dále též „prvoinstanční rozhodnutí“). Stavební úřad uvedeným rozhodnutím dle § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), dodatečně povolil „*novostavbu zahradního domku (doplňková stavba u č. e. xx) xx, xx*“ na pozemku parc. č. XA v k. ú. xx (dále jen „Stavba“). Všechny pozemky uvedené v tomto rozsudku se nacházejí ve stejném katastrálním území.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně je výlučným vlastníkem pozemku parc. č. XB, který bezprostředně sousedí s pozemkem, na němž byla realizována Stavba. Ta je umístěna v těsné blízkosti hranice jejího pozemku a ve vzdálenosti cca 20 cm od oplocení. Svým umístěním tak Stavba omezuje možnosti stavebního využití pozemku žalobkyně, negativně zasahuje do jeho hodnoty i budoucí využitelnosti.
3. Již v průběhu správního řízení žalobkyně uplatnila námitky týkající se požární bezpečnosti Stavby, když dle projektové dokumentace požárně nebezpečný prostor přesahuje na její pozemek, aniž by k tomu udělila souhlas. Rovněž uvedla, že skutečné provedení stavby neodpovídá projektové dokumentaci, z níž žalovaný vycházel, a to konkrétně použitím běžné polyuretanové montážní pěny v místech, kde projektová dokumentace předpokládá systémové požárně odolné řešení. Stavební úřad i žalovaný se s uvedenou námitkou vypořádali pouze obecně a námitka byla odmítnuta s odkazem na formální správnost předložené projektové dokumentace a požárně bezpečnostního řešení, aniž by byl posuzován jejich soulad se skutečným stavem na místě samém. Žalovaný pochybil, pokud dovodil, že přesah požárně nebezpečného prostoru Stavby na její pozemek nebrání jejímu povolení, neboť požadavek na omezení požárně nebezpečného prostoru na sousední pozemek vychází primárně z technické normy ČSN 73 08 02 ED.2 a vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb. Dále má tento požadavek svůj odraz v § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Zásahem požárně nebezpečného prostoru tak dle žalobkyně dochází k takovému omezení zástavby jejího pozemku, jakému má uváděné ustanovení zabránit.
4. Žalobkyně též již během správního řízení upozorňovala na skutečnosti, že zadní stěna Stavby přiléhající k jejímu pozemku není fakticky přístupná z pozemku stavebníků a je viditelná výlučně z jejího pozemku. Stavba je navíc umístěna v takové blízkosti hranice pozemků, že k této stěně není objektivně možný žádný přístup jinak než přes pozemek žalobkyně. K umožnění vstupu za účelem kontroly skutečného provedení Stavby však žalobkyně během řízení vyzvána nebyla. Realizace Stavby znehodnocuje majetek žalobkyně, ta nemůže svůj pozemek plnohodnotně stavebně využít a je tak zasahováno do jejích vlastnických práv. S touto skutečností se správní orgány nikterak nevypořádaly.
5. Z těchto důvodů je napadené rozhodnutí dle žalobkyně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný nedostál své povinnosti řádně, srozumitelně a konkrétně odůvodnit své závěry. Žalovaný zejména nevyložil, proč považuje přesah požárně

nebezpečného prostoru na pozemek žalobkyně za přípustný, a neodůvodnil, proč nebylo nutné zkoumat skutečné provedení stavby v terénu, ani nevysvětlil, z jakého důvodu nepovažuje rozpor mezi projektovou dokumentací a skutečným provedením stavby za právně relevantní.

6. Další žalobní body v podstatě kopírují odvolací námitky spočívající zejména v tom, že Stavba neodpovídá předložené projektové dokumentaci a přesahu požárně nebezpečného prostoru na pozemek žalobkyně.
7. Navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. **Žalovaný** ve svém vyjádření ze dne 29. 1. 2026 uvedl, že žalobkyně své tvrzení, že požárně nebezpečný prostor Stavby přesahuje na její pozemek, nepodložila žádnými důkazy. Odkazuje na Požárně bezpečnostní řešení, podle kterého jsou odstupové vzdálenosti Stavby vyhovující a nenachází se v požárně nebezpečném prostoru jiného objektu nebo zařízení. Též není zřejmé, z čeho žalobkyně usuzuje, že v důsledku přesahu požárně nebezpečného prostoru je podstatně omezeno stavební využití jejího pozemku. Napadené rozhodnutí považuje za přezkoumatelně odůvodněné a výroková část má oporu ve skutkových zjištěních stavebního úřadu a podkladech obsažených ve spisovém materiálu.
9. Navrhuje žalobu zamítnout.

III. Jednání

10. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 5. 5. 2026, a to za účasti zástupce žalobkyně a osob zúčastněných na řízení. Žalobkyně a žalovaný se z nařízeného jednání omluvili.
11. Zástupce žalobkyně odkázal na obsah žaloby a zdůraznil, že správní orgány obou stupňů se nevypořádaly se zásahem do vlastnického práva žalobkyně v důsledku realizace Stavby. Stavba je umístěna tak blízko plotu žalobkyně, že ji fakticky nejde udržovat bez přístupu na její pozemek. Tyto námitky žalobkyně uplatnila již ve správním řízení, avšak na ně nebylo nikterak reagováno. Zástupce žalobkyně k dotazu krajského soudu sdělil, že nemá žádné důkazní návrhy.
12. Osoby zúčastněné na řízení shodně uvedly, že považují žalobu za nedůvodnou a navrhly její zamítnutí. Stavebníci uvedli, že Stavba se nachází v kolonii, kde je běžné umísťovat stavby až k hranicím sousedních pozemků. Považují spor se žalobkyní za osobní, žalobkyně je šikanuje a opakovaně má se stavebníky nějaké problémy.
13. V závěrečných návrzích zástupce žalobkyně i osoby zúčastněné na řízení setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body.
15. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

16. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v podané žalobě uplatnila **námitku nepřezkoumatelnosti** rozhodnutí, soud se nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí žalovaného způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by totiž byla vadou natolik závažnou, k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (ex officio) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného zrušeno dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (ve vztahu k soudním rozhodnutím srov. K nesrozumitelnosti rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25, bod [19], k nedostatku důvodů pak usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, body [29] - [30]).
17. Dle žalobkyně žalovaný zejména nevysvětlil, proč považuje přesah požárně nebezpečného prostoru na pozemek žalobkyně za přípustný a proč nepovažuje rozpor mezi projektovou dokumentací a skutečným provedením stavby za právně relevantní. Soud odkazuje na prvoinstanční rozhodnutí (zejména str. 6-7), ve kterém stavební úřad vypořádal všechny žalobkyní vznesené námitky. Žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí vysvětlil, proč se ztotožnil se závěry stavebního úřadu ohledně požadavků požární bezpečnosti (str. 7) i vzájemných odstupů stavby (zejména str. 9).
18. Žalovaný se stejně tak zabýval problematikou zásahu do vlastnických práv žalobkyně. Tento řešil optikou odstupových vzdáleností v daném místě. Zabýval se i charakterem daného území a jeho „místními poměry“ stran zasazení Stavby v těsné blízkosti pozemku žalobkyně ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019-37 (k tomu srov. str. 10-11 žalobou napadeného rozhodnutí). Dospěl tak k implicitnímu závěru o tom, že Stavba nebude zasahovat do vlastnického práva žalobkyně. K tomu krajský soud připomíná, že s ochranou vlastnického práva nesouvisí „právo stavět“ na svém vlastním pozemku v neomezené míře a bez ohledu na okolní poměry.
19. Dle krajského soudu napadené rozhodnutí netrpí výše popsanými vadami, je srozumitelné a je z něj zřejmé, jak žalovaný posoudil odvolací námitky žalobkyně a proč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Ostatně žalobkyně stěžejní závěry žalovaného k výše uvedeným námitkám v podané žalobě zpochybňuje. Nesouhlas žalobkyně s hodnocením správních orgánů nepřezkoumatelnost rozhodnutí nezpůsobuje.
20. Ve věci jde o dodatečné povolení stavby podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „StavZ“), který se na věc aplikuje, protože řízení bylo zahájeno ještě před nabytím účinnosti nového stavebního zákona (č. 283/2021 Sb.). Ten v § 330 odst. 1 uvádí, že se řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti dokončí podle dosavadních právních předpisů. Požadavky požární ochrany pak upravuje vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 23/2008 Sb.“), a příslušné ČSN.
21. Ze správního spisu soud seznal, že řízení o dodatečném povolení Stavby bylo zahájeno dne 14. 8. 2023 na žádost stavebníků. Stavba (zahradní domek o rozměrech 6,3 x 5,9 m a výšce

cca 2,2 m) je umístěna v jihozápadním rohu pozemku, a to v minimální vzdálenosti 0,1 m od pozemku žalobkyně a v minimální vzdálenosti 0,15 m od pozemku parc. č. XC, a nachází se v lokalitě xx, která je v převážné míře zastavěna stavbami pro rodinnou rekreaci – zahrádkářskými chatami, včetně doplňkových staveb na těchto pozemcích. Dle územního plánu se pozemek nachází v zastavěném území s označením ZO – Plochy zahrádkářských osad.

22. Podle § 129 odst. 1 písm. b) StavZ, stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
23. Podle § 129 odst. 3 StavZ lze stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.
24. V souladu s principem proporcionality není žádoucí, aby k odstranění černých staveb došlo vždy a za všech okolností, neboť by mohlo dojít k nepřiměřenému zásahu do práv vlastníka stavby či stavebníka. Z tohoto důvodu zákon umožňuje (za kumulativního splnění podmínek stanovených v § 129 odst. 3 stavebního zákona), aby byla černá stavba dodatečně povolena.
25. **K námitce, že skutečné provedení Stavby neodpovídá projektové dokumentaci**, soud uvádí, že projektová dokumentace musí odrážet objektivní realitu, aby bylo možno posoudit, zda lze stavbu dodatečně povolit, či nikoli. Na stavebním úřadu je, aby v rámci kontrolní prohlídky porovnal stavbu s předloženou projektovou dokumentací a posoudil její správnost. Stavební úřad dne 23. 1. 2025 provedl ohledání na místě a zjistil, že prozatím nedokončená Stavba odpovídala předložené projektové dokumentaci.
26. Soud má za to, že během řízení nevznikla důvodná pochybnost o souladu projektové dokumentace se skutečným stavem prozatím nedokončené stavby, pokud jde o použití polyuretanové montážní pěny v místech, kde projektová dokumentace předpokládá systémové požárně odolné řešení. Žalobkyně netvrdila žádnou konkrétní skutečnost o tom, že by se užila polyuretanová montážní pěna a ani neoznačila jiné důkazy prokazující její tvrzení. Žalobkyně tedy svá tvrzení důkazně nepodložila do té míry, aby na straně stavebního úřadu vyvolala objektivní a důvodné pochybnosti o tom, že Stavba již v této fázi realizace neodpovídá projektové dokumentaci. Žalobkyní namítané neprovedené spojení stěnových a střešních panelů svědčí o tom, že Stavba ještě není dokončena. Na realizaci jejího dokončení bude dohlížet stavební dozor. Skutečnosti svědčící o splnění povinnosti ohledně dodržení projektové dokumentace následně budou předmětem kolaudačního řízení.
27. Ani **žalobní bod týkající se požárního řešení Stavby** není důvodný. Odpovědi na (opakující se) argumenty se dostalo žalobkyni již v prvoinstančním rozhodnutí, ve kterém stavební úřad uvedl, že požárně nebezpečný prostor dle projektové dokumentace na pozemek žalobkyně nepřesahuje a nebylo ze strany žalobkyně doloženo posouzení s opačným závěrem.

28. Součástí projektové dokumentace je Požárně bezpečnostní řešení vypracované a ověřené Ing. Josefem Haklem, autorizovaným inženýrem pro požární bezpečnost staveb, ČKAIT 0602747, ze které vyplývá, že odstupové vzdálenosti z hlediska požární bezpečnosti v tomto řízení povolované Stavby (dle projektové dokumentace SO 1 – Novostavba zahradního domku) na sousední pozemky nezasahují, na sousední pozemky přesahuje požárně nebezpečný prostor objektů SO 02 a SO 03, ty však nebyly předmětem daného řízení.
29. Podle § 8 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby musí být stavba navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro určené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou požární bezpečnost. Vymezení požárně nebezpečného prostoru a stanovení odstupové vzdálenosti se provádí podle příslušných českých technických norem (§ 11 odst. 1 vyhlášky ministerstva vnitra č. 23/2008 Sb.). V daném případě se jedná konkrétně o ČSN 73 0802 s názvem Požární bezpečnost staveb – Nevýrobní objekty, která ve svém čl. 10.2.1 uvádí, že požárně nebezpečný prostor nemá zasahovat přes hranici stavebního pozemku kromě veřejného prostranství (např. do ulice, parku, prostoru vodních ploch) a v čl. 10.2.2 vymezuje podmínky, při jejichž splnění mohou být v požárně nebezpečném prostoru existující stavby umístěny jiné objekty.
30. Příslušná česká technická norma tedy doporučuje, aby požárně nebezpečný prostor stavby na sousední pozemek nezasahoval. Ačkoliv technické normy samy o sobě nemohou stanovovat závazná pravidla chování, s ohledem na znění § 11 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, musí odstupové vzdálenosti a požárně nebezpečný prostor odpovídat citované normě (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2022, č. j. 25 A 255/2020-82). Z uvedené konstrukce tedy vyplývá, že pokud stavebník umístí svou stavbu tak, že její požárně nebezpečný prostor zasahuje na sousední pozemek a neučiní sám žádná opatření, aby tento přesah eliminoval, tak tím na pozemku svého souseda vytváří prostor, v němž bude moci soused umístit v budoucnu svou stavbu jen za cenu zvýšených investic. Bude totiž muset sám splnit podmínky vymezené v čl. 10.2.2 ČSN 73 0802, jinak s největší pravděpodobností nezíská k požárnímu řešení svého pozdějšího stavebního záměru kladné závazné stanovisko hasičského záchranného sboru. Takovéto přenášení nákladů výstavby na souseda je podle soudu přípustné jen v případě, že soused s přesahem požárně nebezpečného prostoru plánované stavby na svůj pozemek vysloví v povolovacím řízení souhlas, nebo v případě, že se jej tento přesah nemůže bez jakýchkoliv pochybností nijak dotknout na právech. To platí zejména tehdy, pokud požárně nebezpečný prostor přesahuje jen na takovou část jeho pozemku, kde umístění objektu či zařízení, které by muselo splňovat požární požadavky, nepřichází ani do budoucna v úvahu (např. je v daném místě pozemek extrémně svažité, výstavba je tu právně nepřípustná apod.). Odkázat lze i na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021, č. j. 30 A 16/2020-86: „Přesah požárně nebezpečného prostoru plánované stavby na sousední pozemek je přípustný jen v případě, že soused s ním vysloví v povolovacím řízení souhlas, nebo v případě, že se jej tento přesah nemůže bez jakýchkoliv pochybností nijak dotknout na právech (§ 11 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, v návaznosti na příslušnou ČSN). Není-li ani jedna z těchto dvou podmínek splněna, musí stavební úřad stanovit pro provedení stavby takové podmínky, které přesah požárně nebezpečného prostoru na sousední pozemek vyloučí.“
31. Skutečnost, že by v daném řízení byl nutný souhlas žalobkyně s ohledem na závěry Požárně bezpečnostního řešení stavby, však nebyla prokázána, neboť požárně nebezpečný

prostor Stavby na pozemek žalobkyně nezasáhl. Dlužno doplnit, že žalobkyně žádný svůj budoucí stavební záměr, který by měl být Stavbou ohrožen, nepopsala.

32. Spíše pro úplnost se krajský soud vyjádří i k problematice (ne)dodržení odstupových vzdáleností od hranice pozemku žalobkyně. Krajský soud opakuje, že předmětem řízení je dodatečné povolení novostavby zahradního domku na pozemku umístěného v ploše zahrádkářských osad.
33. Podle § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. vzájemné odstupy staveb musí splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Odstupy musí dále umožňovat údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, například technickou infrastrukturu.
34. Odst. 5 tohoto ustanovení uvádí, že vzdálenost stavby garáže a dalších staveb souvisejících a podmiňujících bydlení umístěných na pozemku rodinného domu nesmí být od společných hranic pozemků menší než 2 m.
35. Odst. 6 dále doplňuje, že s ohledem na charakter zástavby je možno umístit až na hranici pozemku rodinný dům, garáž a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici pozemku žádné stavební otvory, zejména okna, větrací otvory; musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek; stavba, její část nesmí přesahovat na sousední pozemek.
36. Vzhledem k typu stavby dospěl soud k závěru, že vzájemné odstupy staveb musí v daném případě splňovat podmínky odst. 1 citovaného ustanovení, tedy obecné požadavky na umístění. Nelze tak přisvědčit zmínce žalobkyně, že v daném případě nebyla splněna minimální odstupová vzdálenost staveb; ohledně splnění obecných požadavků lze odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
37. Tento názor sdílí i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 37/2013–40, uvedl, že „Neexistence zvláštní úpravy (nad rámec obecných požadavků) pro jiné typy staveb než rodinné domy, garáže a další stavby a zařízení související s užíváním rodinného domu není v rozporu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, který takový požadavek nestanoví. Vymezení typů staveb, pro které budou platit zvláštní pravidla pro vzájemné odstupy staveb, bylo volbou zákonodárce (resp. orgánu, kterému zákonodárce svěřil pravomoc upravit podrobnosti pro umísťování staveb podzákonným předpisem).“

V. Závěr a náklady řízení

38. S ohledem na shora uvedené krajský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítnul v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok I.)
39. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, neboť měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud výrokem II, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
40. Ohledně osob zúčastněných na řízení krajský soud vyšel z dikce § 60 odst. 5 s. ř. s. a rozhodl tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť z obsahu soudního spisu nelze dovodit, že jim nějaké náklady v souvislosti se soudním řízením vznikly (výrok III). Ostatně žádná z nich se náhrady nákladů řízení ani nedomáhala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 5. května 2026

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu